

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากการทดสอบประสิทธิภาพของน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ของเชื้อรา *Colletotrichum* spp. สาเหตุโรคน้ำเน่าแอสโคสปอร์ของพืช 6 ไอโซเลทในการควบคุมไม่ให้สปอร์งอก (NF) ของทุกไอโซเลทให้ผลการยับยั้งการเจริญของเส้นใยและการงอกของสปอร์เชื้อราสาเหตุได้สูงกว่าการใช้น้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ของสปอร์งอก (F) โดยน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ทั้ง 2 ชนิด (NF และ F) ของไอโซเลท OMA60-1 มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการเจริญของเส้นใยเชื้อรา *C. gloeosporioides* และ *C. capsici* ได้ดีที่สุด และให้ผลการยับยั้งได้ไม่แตกต่างจากการใช้แบคทีเรีย *Bacillus subtilis* สารชีวภัณฑ์ที่ใช้ในทางการค้าอีกด้วย โดยน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ของสปอร์งอก (F) สามารถยับยั้งการเจริญของเส้นใยและการงอกสปอร์ของ เชื้อราได้มากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังจากเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์เป็นเวลา 3 วัน จนถึงสิ้นสุดการทดลองเป็นระยะเวลา 7 วัน โดยไม่พบความแตกต่างในการยับยั้งเชื้อราสาเหตุเมื่อเทียบกับการใช้เชื้อแบคทีเรีย *B. subtilis* เมื่อนำมาทดสอบค่ากิจกรรมของเอนไซม์ไคตินเนสพบว่า แอสโคสปอร์ทุกไอโซเลทผลิตเอนไซม์ไคตินเนสได้ในระดับที่แตกต่างกัน โดยแอสโคสปอร์ของไอโซเลท OMA60-1 ผลิตได้สูงที่สุดเท่ากับ 0.15 U/ml ในวันที่ 3 ของการเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ หลังจากนั้นค่ากิจกรรมของเอนไซม์ไคตินเนสมีค่าลดลงเรื่อยๆ จนถึงสิ้นสุดการทดลอง เมื่อนำน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์ของสปอร์งอก (F) ของแอสโคสปอร์ของไอโซเลท OMA60-1 มากรองผ่านกรองที่มีขนาดรูกรอง 10 kDa เพื่อให้เอนไซม์ไคตินเนสมีความเข้มข้นขึ้นพบว่า เอนไซม์ไคตินเนสที่เชื้อแอสโคสปอร์ผลิตได้ส่วนใหญ่มีขนาดโมเลกุลใหญ่กว่า 10 kDa และเมื่อนำมาทดสอบความสามารถในการยับยั้งการเจริญของเส้นใยและการงอกสปอร์ของเชื้อราสาเหตุทำให้ทราบว่า ความสามารถในการยับยั้งเชื้อสาเหตุในช่วงแรกของน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสโคสปอร์เป็นผลมาจากเอนไซม์ไคตินเนสเป็นส่วนใหญ่ หลังจากนั้นความสามารถในการยับยั้งเป็นผลมาจากสารเมแทบอลิซึมอื่นๆ ที่มีขนาดโมเลกุลเล็กกว่า 10 kDa เช่น สารปฏิชีวนะต่างๆ

เมื่อนำน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทไอโซเลท OMA60-1 มาทดสอบประสิทธิภาพในการควบคุมอาการโรคแอนแทรกโนสบนผลพริกชี้ฟ้าแดง พบว่า ชูคที่แช่ในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทก่อนปลูกเชื้อสาเหตุสามารถยับยั้งการเกิดโรคได้ดีกว่าชูคที่แช่ในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทหลังปลูกเชื้อ จากการทดลองทั้ง 2 ชูค แสดงให้เห็นว่า การแช่ผลพริกในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) เป็นเวลา 5 นาทีให้ผลการยับยั้งการเกิดโรคได้ดีเทียบเท่ากับการใช้เชื้อแบคทีเรีย *B. subtilis* สารชีวภัณฑ์ที่ใช้ในทางการค้าและน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่ไม่กรองสปอร์ออก (NF) รองลงมาคือ การแช่ในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) เป็นเวลา 3 และ 1 นาที ตามลำดับ เมื่อนำน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทไอโซเลท OMA60-1 มาควบคุมการเกิดโรคแอนแทรกโนสในระยะต้นกล้า พบว่า น้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) มีประสิทธิภาพในการควบคุมการเกิดโรคได้ดีเทียบเท่ากับสารป้องกันกำจัดเชื้อรา captan เชื้อแบคทีเรีย *B. subtilis* และน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่ไม่กรองสปอร์ออก (NF) นอกจากนี้ยังไม่ส่งผลกระทบต่อการงอกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าพริก เนื่องจากเมล็ดสามารถงอกได้ตามปกติและมีน้ำหนักแห้งไม่แตกต่างจากเมล็ดพันธุ์ปกติอีกด้วย จากการทดสอบคุณภาพหลังการเก็บเกี่ยวของผลพริกที่ผ่านการแช่ในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) ในเวลาต่างๆ กันพบว่า การแช่ผลพริกเป็นเวลา 5 นาทีให้ผลการยับยั้งการเกิดโรคแอนแทรกโนสที่ดี แต่พริกจะมีอายุการเก็บรักษาที่สั้นกว่าการแช่ในน้ำกรองเลี้ยงเชื้อเป็นเวลา 1 และ 3 นาที ที่อุณหภูมิ 25 องศาเซลเซียส โดยเมื่อทำการเก็บรักษาเป็นระยะเวลา 10 วัน ผลพริกเริ่มแสดงอาการผิปกดคิอยู่ในเกณฑ์ที่ผู้บริโภคยอมรับไม่ได้คือ เกิดกลิ่นผิดปกติไม่พึงประสงค์ และผลพริกเริ่มมีอาการน้ำ

จากการทดลองเบื้องต้นต้องการมุ่งเน้นการใช้ประโยชน์จากน้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่อาจเกิดจากสปอร์ของเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่อาจเป็นอันตรายต่อผู้บริโภคเมื่อนำมาใช้กับผลพริก ซึ่งจากงานวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า การควบคุมอาการโรคแอนแทรกโนสบนผลพริกโดยการใช้น้ำกรองเลี้ยงเชื้อแอสกีโนมัยซีทที่กรองสปอร์ออก (F) เป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากมีผลทำให้พริกมีอายุการเก็บรักษาที่สั้นลง แต่ในขณะเดียวกัน พบว่าเป็นวิธีที่สามารถนำมาใช้ได้ดีกับการควบคุมโรคแอนแทรกโนสบนเมล็ดพริก ซึ่งควบคุมได้ดีเทียบเท่ากับการใช้เชื้อแบคทีเรีย *B. subtilis* สารชีวภัณฑ์ทางการค้า หรือสารเคมีป้องกันกำจัดเชื้อรา captan อีกทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อเปอร์เซ็นต์ความงอกและน้ำหนักแห้งของต้นกล้าอีกด้วย